

Nr 250.

Av herr **Kilbom m. fl.**, med förslag till förordning huru förfaras skall vid utskylders uttagande i fall av dubbelbeskattning.

Allmänt torde vara bekant, hurusom på grund av vissa misstag det ofta förekommer, att en och samma person bliver samtidigt mantalsskriven inom två kommuner och att han således kommer att påföras skatter och utskylder till stat och kommun å två orter under samma år. Ofta har den skattskyldige själv ej varit den minsta orsaken till sådant missförhållande. Men författningarna i fråga om utskylders gäldande äro härvidlag synnerligen stränga. De ålägga den skattskyldige att, trots det begångna misstaget är påtagligt, erlægga skatterna å båda ställena, och om han ej godvilligt vill betala mera än på ett ställe, utkräves skatten hänsynslöst genom utmätning eller införsel.

För de mindre bemedlade, vilka såväl behöva varje öre för eget behov och ej äro mäktiga att ligga ute med sina pengar i kanske flera år, innebär detta en onödig stränghet. Saken förvärras ytterligare därav, att om ett i lägre instans meddelat utslag, varigenom den skattskyldige befriats från endera skatten, överklagas av statens eller kommunens representanter, så får den skattskyldige ändock icke genast tillbaka sin obehörigt betalda skatt, ty myndigheterna tillämpa allmänt den felaktiga praxis, att om t. ex. kammarrätten upphäft en felaktig beskattning, så får icke överinstansens beslut träda i giltighet, förrän det vunnit laga kraft eller i högsta instansen fastställts.

Från många håll ha framförts krav på rättelse i dessa avseenden utan att någonting åtgjorts. Enligt vår mening kunde enklast rättelse vinnas på det sätt, att, om en dubbelbeskattad visar att han betalt sina skatter å endera orten, vore han tillsvidare fri från erläggande av skatt även å den andra. Valfrihet kunde härvid utan risk tillerkännas den skattskyldige själv. Någon förlust eller skada skulle ej uppstå därav.

För att förekomma olägenheterna av dylikt utkrävande av dubbelskatt, hava vi uppgjort förslag till förordning, åsyftande att förekomma förenämnda missförhållande.

På grund härav få vi hemställa,

att riksdagen måtte antaga bifogade, som Bil. I betecknade förslag till förordning, huru förfaras skall vid utskylders uttagande i fall av dubbelbeskattning.

Stockholm den 21 januari 1924.

K. Kilbom.

Rob. Samuelsson.

H. Molander.

Verner Karlsson.

A. Spångberg.

J. V. Herou.

Förslag

till

Förordning huru förfaras skall vid utskylders uttagande i fall av dubbelbeskattning.

Hava för samma år utskylder blivit någon påförda inom olika kommuner och visar den skattskyldige, då utskylderna å endera orten hos honom utkrävas eller indrivs, att han för ifrågavarande år redan guldit motsvarande utskylder inom den andra kommunen, vare den skattskyldige tillsvidare befriad från erläggande av förstnämnda utskylder och må förty ej vidare exekutiva åtgärder mot honom härför vidtagas, förrän laga kraft vunnet utslag föreligger därom, å vilken ort utskylderna rätteligen skolat erläggas.

Denna förordning träde i kraft dagen efter den, då densamma enligt därå meddelad uppgift, av trycket utkommit i svensk författningssamling,
